

Ladislav Vostárek

„Textař musí dosáhnout souznění s interpretem“

Ladislav Vostárek se do obecného povědomí zapsal především jako textař a manažer skupin Katapult, OK Band, Turbo a Mýdlo. Je spoluautorem dlouhé řady jejich hitů, včetně těch takřikajíc nesmrtelných. Kromě toho je renomovaným advokátem a významnou „zákulisní“ osobností v oblasti golfu. U příležitosti svých pětasedmdesátin vydal knihu vzpomínek na život s muzikanty (a nejen s nimi) a vlastních písňových textů, kterou nazval Jen jednou dostat šanci.

TEXT: PETR KORÁL

Člověka k sepsání memoárů často vede nutkání uzavřít nějakou kapitolu a případně začít novou. Jak tomu bylo v tvém případě?

Možná tě zklamou, ale za iniciační moment bych označil nedohlédnutelné šiky lahví alkoholu, kterými mě přátelé zahrnuli k padesátinám. Když jsme je stěhovali, žena prorokovala, že pokud ten chlast neprodám, ale vypiju, stane se ze mě notorik, a pokud zakopnu, zlomím si játra. Jsem ale dítkem štěstěny. Alkohol jsme uložili do sklepa pod kanceláři s vědomím, že od něj mám na pár měsíců pokoj. Netušil jsem však, jak hluboce se mýlím. Jednomu z nájemníků domu – občanským povoláním byl popelář, ale posláním notorický alkoholik – se nějak doneslo, že suterén našeho domu skrývá značné množství velmi kvalitního alkoholu. Chápu, že pro borce jeho zálib to bylo stejné pokušení, jako když

kunám nastěhujete pod pelech kurník. Nikdo si ani nevšiml, že ten věčně nabručený, zvětralým pivem páchnoucí chlapík se začal zničehonic na své okolí usmívat a alkoholický opar, který za ním obvykle vlál, voněl mnohem příjemněji.

Celé to prasklo, až když mojí ženě přehodil píchlé kolo u fiátka. Rozhodl jsem se, že dobré skutky je třeba odměňovat, a vydal jsem se do sklepa, abych jej některou z těch stovek lahví whisky odměnil. V přítmi suterénu jsem pak marně šátral klíči v zámčích. Po čase mi došla trpělivost a vši silou jsem ty dveře nakopl. Dveře se rozletly dokořán a já stál ve vstupu do téměř prázdného sklepa. V první chvíli se o mě pokusily mdloby, následovala vlna rudého vzteku, kdy jsem si to s tím Tarantem chtěl vyřídít ručně. V prvním patře jsem si to však rozmyslel a místo do podkrovní, kde bydlel, jsem zamířil do naší kanceláře. Dámy

se seběhly kolem mě, a když viděly můj obličej sršící všemi odstíny vzteku, neodvážily se na cokoliv zeptat. Ticho prolomila až kolegyně Gazdíková nesmělým dotazem: „Co se vám, doktore, stalo?“ Vysoukal jsem ze sebe tu potupu a nastalo ticho, do kterého po chvíli moje zákonitá žena lakonicky pronesla: „Ty sis dělal starosti, co s tím chlastem, a ten dobrák Tarant to vyřídil za tebe.“

Proto jsem si nakonec vypůjčil nápad mého kamaráda z Hamburku a své přátele prosím, aby místo utrácení za drahé dárky k mým narozeninám nebo stěhování putovních lahví přispěli na jednu nadaci, a dárky rozdávám raději sám. K sedmdesátinám jsem si pro ně připravil komplet pěti CD s písněmi, které jsem otextoval, a jelikož jsem toho za posledních pět let moc nenapsal, teď jsem připravil dárek ve formě knihy se stovkou mých textů, doplněné obrázky

Předání zlaté desky kapele Turbo za 250 000 prodaných desek, Supraphon, foto: Jiří Antalovský

přítele z mládí Petra Síse, přítele z let zralejších Jirky Slívy a přítele z doby nedávné Josefa Blecha.

K hudebnímu showbyznysu jsi poprvé přičichl coby manažer skupiny Shut Up Františka Ringo Čecha. Byla to dobrá škola?

Škola to byla víc než výtečná, protože skoro všechno, co jsem se o branži naučil, jsem se naučil od Franty a něco možná i od Oldy Říhy, který se to ale stejně jako já učil od Franty. Nicméně chytřáci nepadají z nebe, tudíž i Franta se to od někoho musel učit, a jednou se mi přiznal, že se to se slzami v očích a bolavou zadnicí od osmihodinového hraní na bicí k tanci učil u Papá Rubesche.

Komunistickému režimu se označení manažer nelíbilo, a ti lidé, i když se tím fakticky živil, museli být v nějaké jiné pozici. Někteří se prezentovali jako konferenciéři, kteří pár větami

otevírali koncerty „svých“ umělců, aby se takřikajíc vlk nažral a koza zůstala celá. Jak jsi to měl ty?

Někteří si pořídili klávesy, které nebyly pro jistotu ani zapnuté v síti, aby jim soudruh přiznal kapelnický honorář, ale já jsem se snažil nechat vlkovi vlkovo a kozy se radši ani nedotýkat. Takže jsem pronesl „Dámy a pánové, KA-TA-PULT!“, a 120 Kčs bylo vyděláno.

Kdy jsi v sobě objevil textařské střevo?

S Oldou Říhou jsme oba věděli, že má-li začínající Katapult prorazit, musí opustit anglicky zpívané pecky z repertoáru Stounů, Kinks, Free, Troggs a mnoha dalších a začít zpívat česky. Olda si za vzor zpěváka, který se odvážil přejít z anglicky zpívaného repertoáru na český, vybral Pavla Bobka a pověřil mě, abych se žádostí o český text pro Katapult oslovil všechny renomované textaře té doby. Jak se dalo čekat, vrátil jsem se s prázdnou, a proto padlo

Kniha Ladislava Vostárka, autor kresby: Josef Blecha, autor obálky: Robert Kristofori

Předání zlaté desky za Grand Greatest Hits kapele Katapult za 50 000 nosičů, Supraphon, foto: Jiří Mevald

rozhodnutí, že se o to mohu pokusit já. Přiznávám, že Oldovu statečnost, se kterou k tomu svolil, jsem tehdy obdivoval a navždy mu budu vděčný, i když s odstupem skoro padesáti let vidím, že mu nic jiného nezbývalo. On povahu na to, aby se poníženo doprošoval mistrů textařů o zbytky ze šuplíků, nikdy neměl, na to byl příliš hrdý a myslím, že ví, že zvolil dobře.

Měl jsi u Katapultu tematickou volnost, nebo jsi od Říhy dostával nějaké zadání?

Měl jsem absolutní volnost. Jediné omezení bylo moje vlastní – aby se to Oldovi dobře zpívalo a aby tomu věřil. Tou dobou jsem měl pocit, že jsme s Oldou mentální dvojčata, že nejen identicky přemýšlíme, ale že on hraje a zpívá tak, jak bych to chtěl hrát a zpívat já, kdybych to uměl. Pokud se nepodaří navázat se spoluautorem a interpretem obdobné

souznění, nemá cenu se o něco snažit. Třeba u těch pár písní, které jsme napsali s Jirkou Vondráčkem pro jeho sestru, se nám to docela povedlo, kdežto s kluky z Pražského výběru jsme se zcela minuli, přestože jsme o spolupráci hodně stáli.

Jak moc ti vadila dobová kritika, jejíž nemalá část se tvým textům pro Katapult pošklebovala nebo nad nimi vyloženě ohrnovala nos?

Vadila, ale jenom zpočátku, kdy jsem si myslel, že to opravdu myslí upřímně. Když jsem si uvědomil, že to myslí stejně upřímně jako později nebožtík Standa Gross před volbami, tak už to vadilo jenom mojí mamince, které to předčítaly kolegyně v práci. A kde jsem dnes já a kde jsou dnes oni? Navíc v téhle branži přece každý k někomu patří a prosazuje něčí zájmy. Dovolím si parafrázovat Jana Wericha: „Jde-li jen o peníze, nejde o život. A když nejde o život...“

Existují nějaké tvoje texty, které nepovažuješ za povedené? Jsou písně, které bys dnes raději neslyšel?

Upřímně řečeno nevěřím, že existuje autor, který by po zveřejnění svého díla na něm nenašel místo či pasáž, které by nešly udělat jinak a možná i lépe. Kolik je světových mistrů, kteří než by pustili své dílo z ateliéru, ho raději donekonečna vylepšují... V naší branži to ale bohužel nejde, protože bigbít je jenom spotřební zboží. Jenže to byl ve své době i Mozart.

Které naopak považuješ za svůj tvůrčí vrchol? Bez ohledu na to, jestli se z nich staly hity.

Kromě prvních třiatřiceti písní Katapultu sem patří písně ze zlatého fondu Turba a celá řada písní OK Bandu, kde jsem si díky kreativitě Vladimíra Kočandrleho a neuvěřitelným interpretačním schopnostem Marcely Březinové nejvíce užíval

tvůrčí svobody. Kromě textové komise Supraphonu jsem se necítil vázán ničím.

Nemohu ale pominout poslední texty pro Turbo, které jsem psal pod vlivem toho, co potkalo osudovou ženu mého života Máju – Ty tělem svým i povahou jsi anděl, Království ledový nebo Bílý princ. Život je plný paradoxů a jedním z nich je refrén našeho megahitu Chtěl jsem mít, o kterém si dovolím tvrdit, že kdyby vyšel za hranicemi v angličtině, byl by to hit kalibru Škoda lásky. Koho by napadlo, že se mi po 44 letech šťastného manželství doslova naplní „Krásnej dům už mám, zůstal jsem v něm sám“? To nepřeji ani svým nepřátelům.

Proč jste texty pro OK Band, které jste psali společně s Vladimírem Kočandrem, podepisovali pseudonymem Vlasta Voko?

Já jsem zvolil pseudonym úmyslně, neboť většinu lidí, kteří se tou dobou živili psaním o hudbě, jsme já a moje texty sloužili jako vítaný terč bonmotů a v některých případech i přímo zhovadilostí vlastních jejich autorům. Zamyslím-li se dnes nad úrovní těch bonmotů a úrovní těch autorů, dovolím si tvrdit, že současný pan prezident, když usedne tam, kam i on musí pěšky, a trochu zatlačí, dokáže takových bonmotů pojednat plnou mísu i s autory a většina z nich bude vtípnější.

Nechtěl jsem těm flištínským uveřejněním svého jména dát záminku si na začínající kapele brousit „ostrovtip“ a leštit vlastní nevelká ega. Proto jsem zvolil pseudonym, který byl zkratkou Vostárek – Kočandrlé. Image kapely byla postavena na zdání tajemna, stejně jako její název a logo. OK v názvu jsem cítil jako pozitivní znamení, i ty sexsymboly šipky a křížku v grafice loga mi vyšly tak nějak automaticky s ohledem na to, že to byla první skupina, se kterou jsem spolupracoval, v níž účinkovala holka. Stejně tak mi bylo jasné, že se ten projekt nedá prodávat na jména Březinová či Kočandrlé, protože pro publikum zatím nic neznamenal. Mnohem zajímavější mi připadlo prezentovat účinkující na veřejnosti pouze jejich křestními jmény s dovětkem OK, tedy Marcela OK, Tonda OK, Pavel OK atd. Byli jsme až šokovaní, jak to ze začátku fungovalo, protože kromě Marcely byli všichni

Foto: Petr Kozlík, Mafra

Tou dobou jsem měl pocit, že jsme s Oldou mentální dvojčata, že nejen identicky přemýšlíme, ale že on hraje a zpívá tak, jak bych to chtěl hrát a zpívat já, kdybych to uměl.

muzikanti naprosto neznámí a hudba, kterou hráli, byla v tuzemsku více než neobvyklá, protože nová vlna si teprve hledala své místo na slunci vedle hard rocku a punku.

Čas má podezření vůči kritikům bohužel potvrdil, protože do okamžiku, než se profláкло, že za kapelou stojím já, byly jejich ohlasy více než příznivé. Otočilo se to až po rozhovoru pro Mladý svět, ve kterém si Roman Lipčák – ten Lipčák, o kterém kolovaly rozličné zvěsti a každý se ho bál – Vládu Kočandrleho doslova namazal na chleba. Neštěstí dokončil článek v časopise Tribuna, v němž

na Vladimíra, ale i na OK Band bylo vyli-to tolik hnoje a fekálií, že nikdo nevěřil, že by to mohli v branži přežít. A vida, čas se zdá být spravedlivým soudcem: na všechny ty rozmetače mrvy si jako na jednoúčelová zařízení dnes nikdo ani nevzpomene, a Vladimírovi se kdekdo z branže snaží vetřít do přízně.

K úspěšné textařské spolupráci s Turbem ses vrátil po mnoha letech až na loňském albu Noční dravci. Jaké to bylo? Vstupoval jsi pomyslně do hodně podobné, anebo úplně jiné vody?

Nabídka přišla v době, kdy moje žena ležela v pražské Ústřední vojenské nemocnici ve vigilním kómatu a můj každodenní program byl prostý a stereotypní: ráno vyvenčit psa, nasnídat se, následovala návštěva manželky v ÚVN, práce v advokátní kanceláři, znovu návštěva ženy v ÚVN, venčení psa a dlouhá noc v prázdném domě s plným sklepem výtečného vína. To nemohlo dopadnout dobře, proto jsem se Vladimírovy nabídky (Vladimír Kočandrlé je šéfem firmy Warner Czech, která vydává mj. i Turbo, pozn. aut.), zda bych ještě nebyl schopen napsat pár textů, chytil jako tonoucí stébla a dodnes jsem rád, že jsem se mohl místo lahve chopit tužky.

Jaký máš jako právník názor na ochranu autorského práva a duševního vlastnictví v ČR?

Většina uživatelů si dodnes nedokáže představit, že užitím autorského díla bez licence se dopouští krádeže, a brání se tvrzením, že jejím přehráním v baru z písně nijak neubýlo. To je současnost – a o ochraně IP v budoucnu si s ohledem na stávající volební preference nedělám žádné iluze. Kolegové autoři, až budete stát nad volební urnou, pečlivě zvažte, komu ten hlas hodíte. Zvolíte-li špatně, hledejte si civilní povolání, abyste měli z čeho žít.

Dosáhl jsi v muzice kdečeho, některé tvoje texty si zapaměti broukají desetitisíce lidí. Máš ještě nějaký nesplněný sen?

Naučit se hrát na kytaru, kterou jsem dostal od kolegů arbitřů k posledním narozeninám. ☒